

i et Sogneraad som Sogneraadshoved, fik vi aarlig Meddelelse om, at vi havde at paaligne saa og saa meget efter vor Statte-lovgivnings almindelige Regler paa Formue- og Lejlighed til Amtets Fornødenheder. (Berntsen: Det er ganske forbi). Nej, det er ikke forbi. Loven gælder og den benyttes vistnok mere og mere (S. P. Christensen: Det benyttes hos os. Holch: Det benyttes ogsaa i Frederiksborg Amt). Ja, der kan det ærede Medlem fra Afsens høre, at det benyttes, jeg tror ikke, at det ærede Medlem har fulgt rigtig med i den senere Tid, siden han selv er kommen ud af Amtsrådet. Det er altsaa ikke rigtigt, naar en Hartkornbesidder staar op og siger: Jeg føler for Hartkornet, og derfor vil jeg ikke have noget lagt over paa Amtsfonden. Det er ikke fuldstændig nøjagtigt at sige, at det ubelukkende falder paa Hartkornet. Det kan ikke siges, men selv om det kunde siges, er det aabenbart, at Hartkornet her faar en Vættelse, gør, som man siger, en god Handel.

Den anden Side af Lovforslaget, som tiltaler mig, er den, at der ydes en moralsk Respekt mod de paagældende Skolelærere og Skolelærere i Analogi med den Lov, vi vedtog om Bonus for Interessenterne i Livrenteanstalten, der kom alle andre Bestillingsmænd til Gode. Vi sidde jo ikke her som de høje Dommere, der skulle dømme efter Lovens strenge Bogstav, hvor meget deres Hjerte end tilsiger dem eller anbefaler at dømme anderledes, men vi sidde som en Domstol, der dømmer udenfor Lovens Bogstav netop til Forandring af Loven, efter hvad vort Hjerte anbefaler os, og da kan jeg ikke skønne rettere, end at der næppe er noget Medlem i denne Sal, som tør vove at paastaa, at det ikke er en Billighedslov at lade den samme Regel, som gælder for de svagelige Skolelærere, der leve, og for alle andre Bestillingsmænd, gælde ogsaa for de svagelige Skolelæreres Entes, der netop paa Grund af Mandens Svagelighed ere blevne tidligere Entes end andre Skolelæreres Husstruer og derved have faaet en vanskeligere Stilling. Der er næppe nogen, der mener, at det er billigt at nægte dem, hvad vi have givet andre i lignende Stilling. At de to Hensyn finder jeg, at „Loven hun er god.“ Jeg vil vinde det ærede Medlems Hjerte ved at bruge dette Udtryk, jeg tror

nok, at de sige noget saadantovre paa Syn. Det eneste jeg er betænkelig ved, er, om det er rigtigt at lette Skolefondene ved at paanøde Livrente- og Forsørgelsesanstalten disse Mennesker. Det har den ærede Minister faaet indført i denne Lov, og det vil jeg sige, at det har jeg bidt lidt paa, men jeg tror alligevel med det ærede Udvalg, at det er den rigtigste Maade, hvorpaa den Sag kan tages. Jeg vil indrømme, at denne Lov, saavidt jeg kender dertil, ikke har noget at gøre med de ejendommelige Forhold, der ere til Stede i Aar; den har en Fortid. Vi vilde i Virkeligheden have vedtaget den i Fjor, naar vi fik den Forandring, at disse Bestillingsmænd for Fremtiden maa blive optagne i Livsforsikringsanstalten, og den Forandring, som vi da havde Udset til, er gennemført fra i Fjor til i Aar loyalt, som den forelaa i Lovforslaget. Af alle disse Grunde altsaa tillader jeg mig, da der en Gang er blevet Diskussion om denne Sag, at slutte mig til den ærede Ordførers Anbefaling for Sagen.

Clausen: Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at det er ikke ganske det samme Lovforslag helt ud, her foreligger, som det, der forelaa i Fjor. Der er foretaget en meget væsentlig Forandring til det bedre; men dermed vil jeg dog ikke have forstaaet min Stilling til Lovforslaget saaledes i Fjor, at dersom det fik denne Stikelse, hvorefter Skolelærerne for Fremtiden kunne komme ind under Livsforsikringen, jeg da derved kunde have godkendt, at man saa kunde paabyrde Skolefonden denne Udgift, som Bonusstilbagebetalingen vil medføre. Jeg kan ikke indrømme, at det vil være nogen stor Fordel for Skolefonden at faa dette Spørgsmaal løst paa denne Maade, som det forelaas her. Det sagde den ærede Minister; men jeg maa modsige det. Ja, dersom Bestemmelsen var saaledes, at man nu fik alle Skolelærere ind under Livsforsikringsanstalten, saa var Sagen en ganske anden; men vi maa huske paa, at ikke alene kommer man nu til at betale denne Bonus; men man beholder Risikoen for de Lærere, som allerede ere deri, og den kan være i 20—30 Aar for mange af dem. At det skulde være en Misforstaaelse, at man vilde lægge noget over paa Skolefonden, som det ærede Medlem fra